

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

DOI: 10.34015/2523-4552.2025.2.02

УДК 342.7

Величко В. О.,

кандидат юридичних наук, доцент
кафедри державного будівництва
Національного юридичного
університету імені Ярослава Мудрого
ORCID: 0000-0002-5540-5545

Бондар А. О.,

аспірант кафедри державного
будівництва Національного
юридичного університету
імені Ярослава Мудрого
ORCID: 0009-0000-8736-9756

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ОСКАРЖЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ АКТІВ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Наукова стаття присвячена встановленню особливостей правового регулювання оскарження адміністративних актів органів місцевого самоврядування. Вивчено законодавчі та підзаконні акти, які регулюють правовий статус і повноваження як органів місцевого самоврядування, так і комісій з розгляду скарг громадян при різних органах влади. Проаналізовано норми законодавства про адміністративну процедуру та адміністративне судочинство. Досліджено думки науковців, які вивчали повноваження органів місцевого самоврядування, сутність, ознаки і види адміністративних актів, особливості їх прийняття і виконання.

Запропоновано визначити оскарження адміністративних актів органів місцевого самоврядування як право громадян, чиї права та законні інтереси порушені, клопотати про перегляд рішень індивідуального характеру органів місцевого самоврядування в порядку адміністративного судочинства або адміністративного оскарження. Вказано, що адміністративне оскарження – це особливий порядок перегляду адміністративних актів органів місцевого самоврядування комісіями з розгляду звернень громадян. З'ясовано, що існують два способи оскарження адміністративних актів органів місцевого самоврядування: адміністративне оскарження шляхом подачі скарги до адміністративного органу вищого рівня та адміністративне судочинство, яке здійснюється судом.

Сформульовано пропозиції з удосконалення правового регулювання адміністративного оскарження рішень органів місцевого самоврядування у формі адміністративних актів: надати комісіям з розгляду скарг право

приймати не рекомендаційні, а остаточні рішення по скарзі, вдосконалити порядок формування таких комісій, передбачити можливість оскарження рішення комісій з розгляду скарг в порядку адміністративного судочинства. Визначено перспективи подальших наукових досліджень.

Ключові слова: адміністративний акт, адміністративний орган, правове регулювання, оскарження, орган місцевого самоврядування, комісія, перегляд.

Постановка проблеми. Запровадження змін до законодавства вимагає ґрунтовного наукового осмислення та аналізу їх правозастосовних наслідків. У зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративну процедуру» були внесені зміни до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», які стосуються порядку прийняття, виконання та оскарження адміністративних актів.

Особливу увагу заслуговує новела щодо встановлення процедури оскарження адміністративних актів, яка має специфічні ознаки, відмінні від загального порядку. Ця процедура потребує детального наукового аналізу з урахуванням принципів адміністративного права, практики органів місцевого самоврядування та стандартів належного врядування.

У цьому контексті обрана тема наукової статті є беззаперечно актуальною, оскільки стосується одного з ключових елементів реалізації нових підходів до адміністративного управління на місцевому рівні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання правового статусу та повноважень органів місцевого самоврядування знайшли висвітлення у працях багатьох вітчизняних і зарубіжних науковців. Зокрема, особливості функціонування органів місцевого самоврядування досліджували В. О. Величко, Д. В. Коваленко [1], В. І. Теремецький та інші фахівці [2]. Поняття, ознаки та пра-

вова природа адміністративних актів стали предметом наукової уваги таких дослідників, як І. В. Бойко, Я. Бриєде [3], А. М. Турчак [4], Ю. М. Кириченко [5], А. Т. Комзюк, А. М. Комзюк, Є. А. Липій [6]. Їхні дослідження створюють основу для розуміння юридичної сутності адміністративних актів і повноважень органів публічної адміністрації. Проте, незважаючи на наявність значного наукового доробку у сфері місцевого самоврядування та адміністративного права, аспекти оскарження адміністративних актів органів місцевого самоврядування залишаються недостатньо розкритими в науковій літературі, що зумовлює необхідність подальшого дослідження цієї проблематики.

Постановка завдання. Мета дослідження полягає у встановленні способів оскарження адміністративних актів органів місцевого самоврядування та розробці рекомендацій для вдосконалення чинного законодавства.

Виклад основного матеріалу. Правові засади функціонування органів місцевого самоврядування врегульовано Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» (далі – Закон № 280/97-ВР) [7]. У жовтні 2024 року до цього Закону були внесені зміни у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративну процедуру» (далі – Закон № 2073-ІХ).

Зокрема, ст. 59 Закону № 280/97-ВР було доповнено ч. 13, відповідно до якої адміністративні акти органів та посадових осіб місцевого самоврядування приймаються, виконуються та можуть бути оскаржені згідно з положеннями Закону № 2073-ІХ [8]. Отже, на законодавчому рівні було вперше закріплено поняття адміністративного акта взагалі та в контексті діяльності органів місцевого самоврядування зокрема, а також встановлено уніфікований порядок його оскарження відповідно до загальної адміністративної процедури.

Визначення та правова характеристика терміна «адміністративний акт» ґрунтуються як на положеннях чинного законодавства, так і на теоретичних підходах, викладених у працях науковців.

Згідно з п. 3 ч. 1 ст. 2 Закону № 2073-ІХ адміністративний акт – це рішення або юридично значуща дія індивідуального характеру, прийняте адміністративним органом для вирішення конкретної справи та спрямоване на набуття, зміну, припинення чи реалізацію прав та/або обов'язків окремої особи [9]. І. В. Бойко стверджує, що властивостями адміністративного акта є зовнішня спрямованість, прийняття у сфері публічного права, вирішення проблеми індивідуально визначеної особи, встановлення, зміна або припинення прав конкретної особи [3, с. 40]. А. М. Турчак зазначає, що адміністративний акт має адресний, індивідуальний характер, стосується конкретної фізичної або юридичної особи, видається уповноваженим суб'єктом публічного адміністрування, спрямований на досягнення певних юридично значимих результатів

[4, с. 123]. Тож адміністративний акт – це не нормативний документ, який поширюється на невизначену кількість випадків у майбутньому, а індивідуальний акт, що вирішує конкретне індивідуальне питання окремої особи. Він видається у межах повноважень органу влади або місцевого самоврядування і впливає на права й обов'язки конкретної особи.

Ю. М. Кириченко запропонував авторське визначення адміністративного акта органу місцевого самоврядування. На думку дослідника, такий акт є юридичним волевиявленням суб'єкта місцевого самоврядування нормативного або індивідуального характеру, прийнятим у межах повноважень окремого органу або посадової особи для вирішення питань місцевого значення [5, с. 43]. Вказане визначення суттєво відрізняється від поняття адміністративного акта, закріпленого у п. 3 ч. 1 ст. 2 Закону № 2073-ІХ, адже допускає, що адміністративний акт може мати нормативний характер. Слід зауважити, що праця Ю. М. Кириченка була підготовлена і опублікована раніше, ніж був прийнятий Закон № 2073-ІХ.

Особливу увагу слід звернути на те, що адміністративний акт за визначенням приймається саме адміністративним органом. Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 2 Закону № 2073-ІХ, до адміністративних органів віднесено, зокрема, і органи місцевого самоврядування [9]. Як зазначалося нами раніше, ці органи діють у межах повноважень, встановлених законодавством, з метою реалізації права територіальної громади на самостійне вирішення питань місцевого значення [1, с. 293]. Відтак, у межах вико-

нання покладених функцій, органи місцевого самоврядування мають повноваження на ухвалення адміністративних актів, що підтверджується як нормами закону, так і правозастосовною практикою.

Відповідно до ст. ст. 69-71 Закону № 2073-IX за результатами розгляду звернення громадянина адміністративний орган приймає адміністративний акт. Такий акт здебільшого складається у письмовій формі, його структурними елементами є: вступна, мотивувальна, резолютивна та заключна частини [9]. А. Т. Комзюк відрізняє такі види адміністративних актів, як правоуповноважувальні, зобов'язальні та заборонні. Зокрема, прикладом правоуповноважувального акта є видача ліцензії підприємству, прикладом зобов'язального акта – припис про усунення порушень законодавства, заборонного – відмова у видачі дозволу на придбання зброї [6, с. 41]. Окремі з перелічених адміністративних актів можуть бути прийняті й органами місцевого самоврядування, адже вони мають статус адміністративних органів.

Серед повноважень органів місцевого самоврядування визначено прийняття адміністративних актів з різних питань. Науковці наголошують, що органи місцевого самоврядування уповноважені вирішувати проблеми соціально-економічного і культурного розвитку, у сфері бюджету і фінансів, управління комунальною власністю, транспорту і зв'язку, соціального захисту населення та інші питання [2, с. 23351]. Зокрема, місцеві ради згідно з п. 36 ч. 1 ст. 26 Закону № 280/97-ВР надають дозвіл на спеціальне використання природних ресурсів місцевого

значення. Відповідно до пп. 13, пп. 17-1 п. «а» та пп. 8 п. «б» ч. 1 ст. 30 Закону № 280/97-ВР до повноважень виконавчих органів міських і сільських рад належить видача дозволів на розміщення реклами, дозволів для видалення зелених насаджень, видача ордерів на заселення жилої площі в будинках державних та комунальних організацій. Також згідно з пп. 2 п. «а», пп. 3, 5, 6 п. «б» ч. 1 ст. 34 Закону № 280/97-ВР до компетенції виконавчих комітетів сільських і міських рад належить вирішення питань про надання допомоги особам з інвалідністю, ветеранам війни та праці, постраждалим від Чорнобильської катастрофи, надання пільг і допомог, пов'язаних з охороною материнства і дитинства, допомоги громадянам, які постраждали від стихійного лиха. Як передбачено у пп. 7 і 8 п. «б» ч. 1 ст. 38 Закону № 280/97-ВР державна реєстрація речових прав на нерухоме майно, державна реєстрація юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців також належить до повноважень виконавчих органів сільських і міських рад [7]. Рішення про призначення або відмову у призначенні соціальної допомоги, про видачу дозволу на розміщення реклами або про відмову у такому дозволі, про реєстрацію юридичної особи або про відмову у реєстрації мають характер адміністративних актів у розумінні Закону № 2073-IX. Отже, органи місцевого самоврядування уповноважені приймати адміністративні акти як з питань надання соціальної допомоги окремим верствам населення, так і з питань господарської діяльності.

Громадянин, якому було відмовлено у призначенні певних видів

соціальної допомоги або у реєстрації його права власності, може бути незадоволений прийнятим рішенням. Підприємець, якому було відмовлено у наданні дозволу на розміщення реклами або у реєстрації юридичної особи, також може мати претензії до посадової особи, яка прийняла відповідне рішення. Цілком обґрунтованою виглядає можливість оскарження таких рішень.

Підстави та порядок оскарження рішень суб'єктів владних повноважень встановлено Кодексом адміністративного судочинства України (далі – КАС України). Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 19 КАС України юрисдикція адміністративних судів поширюється на справи у публічно-правових спорах фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень, дій чи бездіяльності [10]. При цьому оскарженню підлягають як нормативно-правові, так й індивідуальні акти органів влади та місцевого самоврядування. Утім зауважимо, що у КАС України вживається термін «індивідуальний», а не «адміністративний» акт стосовно рішень суб'єкта владних повноважень в інтересах конкретної особи. Тож громадянину або підприємству, яке бажає оскаржити відмову посадових осіб органу місцевого самоврядування у призначенні допомоги або наданні дозволу варто звертатися саме до суду в порядку адміністративного судочинства. Порядок і умови здійснення адміністративного судочинства детально врегульовані КАС України, який набрав чинності у 2005 році.

У загальному вигляді оскарження рішення органу місцевого самоврядування в порядку адміністративного судочинства характеризу-

ється такими особливостями: позивач звертається до суду з позовною заявою, в якій викладає мотиви оскарження рішення органу влади та аргументи, які обґрунтовують його позицію у відповідності до ст. ст. 159-161 КАС України [10]; суддя вирішує питання про відкриття провадження у справі, здійснює підготовку до розгляду справи у суді, розгляд справи по суті та ухвалює судові рішення, яке є обов'язковим не лише для сторін у справі, але й для всіх підприємств, установ і організацій в Україні.

Сучасним нововведенням є процедура оскарження адміністративних актів, яка передбачена у ст. ст. 78-85 Закону № 2073-IX, який в цілому набрав чинності у грудні 2023 року [9]. Порядок і правила адміністративного оскарження суттєво відрізняються від розгляду спорів з органами влади в порядку адміністративного судочинства. Особливості адміністративного оскарження полягають у наступному:

1. Згідно з ч. 1 ст. 78 Закону № 2073-IX скаржником може бути людина, яка вважає, що адміністративним актом порушено її право, свобода чи законний інтерес [9]. Такою людиною може бути заявник, якому відмовили у видачі певного дозволу або призначенні соціальної допомоги, або інша людина, на законні інтереси якої вплинуло прийняте рішення. Наприклад, оскаржити дозвіл на розміщення реклами може власник квартири, якому рекламний плакат частково закриває вікно.

2. Відповідно до ч. 2 ст. 78 Закону № 2073-IX особа може вимагати визнання протиправним та скасування адміністративного акта чи

окремих його положень, а також вчинення адміністративним органом необхідних дій з метою відновлення порушеного права, свободи чи законного інтересу, усунення негативних наслідків і відшкодування матеріальної шкоди [9].

3. Як передбачено у ст. 79 Закону № 2073-IX, скарга буде розглядатися комісією з розгляду скарг адміністративного органу, який прийняв відповідне рішення, або адміністративного органу вищого рівня [9].

4. Строк для подання скарги складає тридцять календарних днів з моменту, коли відповідне рішення було доведене до відома особи, яка була учасником адміністративного провадження, що встановлено у ч. 1 ст. 80 Закону № 2073-IX [9].

5. Відповідно до ст. ст. 81–82 Закону № 2073-IX скарга разом із документами, які доводять правоту громадянина, подається до того адміністративного органу, який прийняв оскаржуване рішення. Далі орган влади спрямовує скаргу до відповідної комісії з розгляду скарг [9].

6. Вимоги до форми та змісту скарги, можливості подати її в усній або письмовій формі встановлені у ст. 81 Закону № 2073-IX [9].

7. Строк перегляду адміністративного акта за скаргою громадянина не повинен перевищувати тридцяти календарних днів, але в окремих випадках може бути подовжений одноразово на п'ятнадцять календарних днів, що встановлено у ч. 3 і ч. 4 ст. 34 Закону № 2073-IX [9].

Правовий статус цих комісій та процедурні засади їх діяльності врегульовані Примірним положенням про комісію з розгляду скарг (далі – Примірне положення) [11].

Особливості розгляду скарг громадян комісією полягають у наступному: комісії з розгляду скарг повинні бути створені при центральних і місцевих органах державної виконавчої влади, а також при органах місцевого самоврядування згідно з п. 5 Примірного положення [11]; у п. 5 Примірного положення передбачено створення комісій з розгляду скарг при сільських, селищних та міських радах для розгляду скарг на адміністративні акти посадових осіб виконавчих органів цих рад [11]; до складу комісії можуть входити як службовці адміністративного органу, так і представники громадянського суспільства. Частка представників громадськості не повинна перевищувати третину від загального складу комісії, що встановлено у ч. 2 ст. 79 Закону № 2073-IX [9]; кількісний склад комісії затверджується адміністративним органом, який її створив, але обов'язково у складі комісії повинні бути голова і секретар відповідно до п. 6 Примірного положення [11]; основними завданнями комісії згідно з п. 9 Примірного положення є розгляд скарги по суті та перегляд адміністративної справи, за результатами розгляду якої прийнято адміністративний акт, що оскаржується [11]; члени комісії мають право відповідно до п. п. 10-11 Примірного положення отримувати в органах влади всі документи та рішення, які стосуються розгляду скарги, а також заслухати пояснення посадової особи, яка прийняла рішення, що оскаржується [11]; при цьому посадова особа, яка прийняла адміністративний акт, що оскаржується, не бере участі у розгляді скарги відповідно до ч. 4 ст. 79 Закону № 2073-IX [9]; діяльність комісії

здійснюється у формі засідань, в якому повинні взяти участь хоча б дві третини членів комісії згідно з п. 13 і п. 14 Примірного положення [11]; скаржник має право надати усні пояснення комісії і навести аргументи, які обґрунтовують подану скаргу, що передбачено у п. 19 Примірного положення [11]; комісія повинна проінформувати учасників справи про можливість вирішення спору шляхом примирення згідно з ч. 3 ст. 84 Закону № 2073-IX [9]. Але законодавчі та підзаконні акти не встановлюють, який документ складається у разі примирення, стосовно яких питань можуть бути досягнуті компроміси, хто контролюватиме виконання сторонами умов примирення; рішення комісії за результатами розгляду скарги згідно з п. 21 Примірного положення оформлюється висновком, який має рекомендаційний характер для керівника органу влади, при якому створено комісію для розгляду скарг громадян [11]; у своєму висновку комісія може рекомендувати повністю або частково скасувати адміністративний акт, який оскаржується, або повторно розглянути справу, або залишити оскаржуване рішення без змін, а скаргу – без задоволення відповідно до п. 23 Примірного положення [11].

Таким чином, порядок формування і діяльності комісій з розгляду скарг встановлено законодавчими і підзаконними актами. Привертає увагу, що їх повноваження стосуються лише надання рекомендацій керівнику органу влади щодо розгляду скарги, а не прийняття остаточних рішень. Вважаємо, що і порядок формування комісій з розгляду скарг, і їх повноваження повинні бути вдосконалені.

Суттєві відмінності між оскарженням рішення органу самоврядування в порядку адміністративного судочинства та адміністративним оскарженням полягають у наступному: для звернення до адміністративного суду встановлюється шестимісячний строк (ч. 2 ст. 122 КАС України) [10], а для адміністративного оскарження – тридцятиденний строк (ч. 1 ст. 80 Закону № 2073-IX) [9]; строк розгляду скарги в порядку адміністративного оскарження може складати від 30 до 45 днів згідно з ч. 3 і ч. 4 ст. 34 Закону № 2073-IX [9], а строк розгляду адміністративного позову може тривати більше 90 днів: 5 днів на відкриття провадження відповідно до ч. 8 ст. 171 КАС України, протягом шістдесяти днів після відкриття провадження повинен розпочатися розгляд справи по суті, який може тривати до 30 календарних днів згідно зі ст. 193 КАС України [10]; за подання адміністративного позову сплачується судовий збір відповідно до ч. 3 ст. 161 КАС України [10], а за подання скарги в порядку адміністративного оскарження сплата будь-яких зборів не передбачена; під час розгляду скарги або адміністративного позову скаржник або позивач мають право бути присутніми на засіданні комісії з розгляду скарг або у судовому засіданні; якщо висновок комісії з розгляду скарг має рекомендаційний характер, то рішення суду має обов'язковий характер.

Варто наголосити, що відмова комісії з розгляду скарги у її задоволенні не перешкоджає громадянину звернутися з вимогою про скасування адміністративного акта до суду в порядку адміністративного судочинства.

Висновки. Оскарження адміністративних актів органів місцевого самоврядування – це право громадян, чий права та законні інтереси порушені, клопотати про перегляд індивідуальних актів органів місцевого самоврядування в порядку адміністративного судочинства або адміністративного оскарження. Адміністративне оскарження – це особливий порядок перегляду адміністративних актів органів місцевого самоврядування комісіями з розгляду звернень громадян.

Існують два способи оскарження адміністративних актів органів місцевого самоврядування: 1. адміністративне оскарження в порядку і на підставах, передбачених Законом України «Про адміністративну процедуру» шляхом розгляду скарги комісією з розгляду звернень громадян при сільській, селищній та міській раді; 2. оскарження рішення органу місцевого самоврядування в порядку адміністративного судочинства шляхом підготовки і подання адміністра-

тивного позову до районного суду.

Для вдосконалення правового регулювання адміністративного оскарження рішень органів місцевого самоврядування у формі адміністративних актів пропонується: 1. надати комісіям з розгляду скарги право приймати не рекомендаційні, а остаточні рішення по скарзі; 2. запровадити формування комісій з розгляду скарг громадян при місцевих радах з числа депутатів ради від різних політичних партій, представників громадських організацій, науковців, але без участі посадових осіб органів місцевого самоврядування; 3. передбачити можливість оскарження рішення комісій з розгляду скарг в порядку адміністративного судочинства; 4. вдосконалити умови та процедуру примирення в адміністративному оскарженні.

Перспективи подальших наукових досліджень можуть стосуватися розробки рекомендацій для вдосконалення законодавства, що регулює адміністративне оскарження.

Список використаних джерел

1. Величко В. О., Коваленко Д. В. Оскарження в суді нормативно-правових актів як одна із гарантій місцевого самоврядування. *Збірник наукових праць «Приватне право і підприємництво»*. 2023. Вип. 23. С. 291–298. <https://doi.org/10.32849/2409-9201.2023.23.35>.
2. Teremetskyi V., Krykun V., Velychko V., Drakokhrust T., Turchynov K., Bodnar-Petrovska O., Sadovnik V. Interaction between the Verkhovna Rada and Local Self-Government. *Pak. j. life soc. Sci.* (2024), 22(2): 23347–23355. DOI: <https://doi.org/10.57239/PJLSS-2024-22.2.001664>
3. Бойко І. В., Брієде Я. Правова природа та ознаки адміністративного акта (у порівняльному контексті Латвії та України). *Проблеми законності*. 2023. Вип. 163. С. 22–45. DOI: 10.21564/2414-990X.163.292172.
4. Турчак А. М. Поняття та основні ознаки адміністративного акту: аналіз сучасної адміністративно-правової літератури. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія «Право, публічне управління та адміністрування»*. 2022. № 4. С. 115–124. <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2022-4-01-08>.

5. Кириченко Ю. М. Адміністративні акти органів місцевого самоврядування: проблеми визначення й реалізації. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Юриспруденція»*. 2020. № 43. С. 40–43. <https://doi.org/10.32841/2307-1745.2020.43.8>.
6. Комзюк А. Т., Комзюк М. А., Липій Є. А. Виконання адміністративних актів: новації прийнятого Закону «Про адміністративну процедуру». *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія «Юридичні науки»*. 2022. Том 33 (72). № 3. С. 38–44. <https://doi.org/10.32782/TNU-2707-0581/2022.4/06>.
7. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/280/97-вр> (дата звернення: 25.06.2025)
8. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративну процедуру»: Закон України від 10.10.2024 № 4017-ІХ. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4017-20#Text> (дата звернення: 25.06.2025)
9. Про адміністративну процедуру : Закон України від 17.02.2022 № 2073-ІХ. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-20#Text> (дата звернення: 25.06.2025)
10. Кодекс адміністративного судочинства України : Закон України від 06.07.2005 № 2747-ІV. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15/find?text> (дата звернення: 25.06.2025)
11. Про затвердження Примірного положення про комісію з розгляду скарг : постанова Кабінету Міністрів України від 28.04.2023 № 420. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/420-2023-п> (дата звернення: 25.06.2025)

Velychko Valeriy, PhD in Law, Associate Professor, Associate Professor of the Department of State Building Yaroslav Mudryi National Law University
ORCID: 0000-0002-5540-5545

Bondar Anton, postgraduate student of the Department of State Building Yaroslav Mudryi National Law University
ORCID: 0009-0000-8736-9756

Legal principles of appealing administrative acts of local government bodies

The scientific article is devoted to establishing the features of legal regulation of appealing administrative acts of local government bodies. The legislative and by-laws that regulate the legal status and powers of both local government bodies and commissions for considering citizens' complaints at various government bodies are studied. The norms of legislation on administrative procedure and administrative justice are analyzed. The opinions of scientists who have studied the powers of local government bodies, the essence, features, and types of administrative acts, as well as the characteristics of their adoption and execution, are examined.

It is proposed to define appealing administrative acts of local government bodies as the right of citizens, whose rights and legitimate interests have been

violated, to challenge individual decisions made by these bodies through the processes of administrative justice or administrative appeal. Administrative appeals are special procedures for reviewing the actions of local government bodies by commissions that consider citizens' appeals. It is concluded that there are two ways to appeal administrative acts of local government bodies: administrative appeal by filing a complaint with a higher-level administrative body and administrative proceedings carried out by a court.

Proposals have been developed to improve the legal regulation of administrative appeals of decisions of local government bodies in the form of administrative acts: to grant complaint review commissions the right to make not recommendatory but final decisions on the complaint, to improve the procedure for forming such commissions, to provide for the possibility of appealing the decisions of complaint review commissions in the administrative proceedings. Prospects for further scientific research have been identified.

Keywords: *administrative act, administrative body, legal regulation, appeal, local government body, commission, review.*